

88

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 czerwca 1979 r.

uchylające rozporządzenie w sprawie wolnych obszarów celnych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia

23 stycznia 1976 r. w sprawie wolnych obszarów celnych (Dz. U. Nr 4, poz. 23).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

89

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 marca 1979 r.

dotyczące uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami 17 i 18 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Ludowo-Demokratyczna

Republika Jemenu . . . dnia 18 października 1972 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Ludowo-Demokratyczna Republika Jemenu nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22 konwencji, zgodnie z którym każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji, zostanie przekazany na wniosek którejkolwiek ze Stron w sporze do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich Stron w sporze.“

Barbados dnia 8 listopada 1972 r.,

z następującym zastrzeżeniem i oświadczeniem:

„Konstytucja Barbadosu przyznaje i zapewnia wszystkim osobom w Barbadosie podstawowe prawa i swobody indywidualne niezależnie od rasy lub miejsca urodzenia. Konstytucja przewiduje procedurę sądową, której należy przestrzegać w przypadku naruszenia którejkolwiek z tych praw zarówno przez państwo, jak i przez osobę prywatną. Przystąpienie do konwencji nie oznacza przyjęcia zobowiązań wykraczających poza ramy Konstytucji ani przyjęcia jakichkolwiek zobowiązań, przewidujących wprowadzenie innej procedury sądowej poza tą, która jest przewidziana w Konstytucji.“

Rząd Barbadosu rozumie artykuł 4 wymienionej konwencji w taki sposób, iż Strona konwencji podejmie środki w dziedzinach objętych punktami a), b) i c) tego artykułu tylko wtedy, gdy uzna, że zachodzi potrzeba wydania takich niezbędnych ustaw.“

Niemiecka Republika

Demokratyczna dnia 27 marca 1973 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną artykułem 22 konwencji, zgodnie z którym każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji zostanie przekazany na wniosek którejkolwiek ze Stron w sporze do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich Stron w sporze.“

Trynidad i Tobago dnia 4 października 1973 r.,

Botswana dnia 20 lutego 1974 r.,

Laos dnia 22 lutego 1974 r.,

Jordania dnia 30 maja 1974 r.,

Państwo Zjednoczonych

Emiratów Arabskich dnia 20 czerwca 1974 r.,

Mali dnia 16 lipca 1974 r.,

Górna Wolta dnia 18 lipca 1974 r.,

Meksyk dnia 20 lutego 1975 r.,

Rwanda dnia 16 kwietnia 1975 r.,

z zastrzeżeniem, że nie uważa się za związaną artykułem 22 konwencji,

Belgia dnia 7 sierpnia 1975 r.,

Somalia dnia 26 sierpnia 1975 r.,

Australia dnia 30 września 1975 r.,

Włochy dnia 5 stycznia 1976 r.,

Zair	dnia 21 kwietnia	1976 r.,
Etiopia	dnia 23 czerwca	1976 r.,
Katar	dnia 22 lipca	1976 r.,
Liberia	dnia 5 listopada	1976 r.,
Gujana	dnia 15 lutego	1977 r.,
Gwinea	dnia 14 marca	1977 r.,
Sudan	dnia 21 marca	1977 r.,
Czad	dnia 17 sierpnia	1977 r.,
Burundi	dnia 27 października	1977 r.,
Nikaragua	dnia 15 lutego	1978 r.,
Seszele	dnia 7 marca	1978 r.,
Luksemburg	dnia 1 maja	1978 r.,
Gambia	dnia 29 grudnia	1978 r.,
Izrael	dnia 3 stycznia	1979 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Państwo Izrael nie uważa się za związane postanowieniami artykułu 22 Konwencji.“

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Fidżi w swojej notyfikacji o sukcesji w odniesieniu do wyżej wymienionej konwencji, przekazanej Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 11 stycznia 1973 r., oświadczył, że przyjmuje zastrzeżenia zgłoszone przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w imieniu Fidżi w następującym brzmieniu:

„Rząd Fidżi zastrzega sobie prawo niestosowania konwencji w takim zakresie, w jakim prawo wyborcze na

Fidżi może być sprzeczne z obowiązkami określonymi w artykule 5 lit. c), postanowienia prawne zakazujące lub ograniczające przeniesienie tytułu własności ziemi przez krajowców na Fidżi mogą być sprzeczne z obowiązkami określonymi w artykule 5 lit. d) (v) lub systemem szkolny na Fidżi może być sprzeczny z obowiązkami określonymi w artykułach 2, 3 albo 5 lit. e) (v) konwencji.“

Ponadto podaje się do wiadomości, że Rząd Wspólnoty Bahamów złożył dnia 5 sierpnia 1975 r. notyfikację o sukcesji w odniesieniu do wymienionej konwencji.

Podaje się również do wiadomości, że w notyfikacji przekazanej Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 28 października 1977 r. Rząd Tonga poinformował o wycofaniu swego zastrzeżenia w związku z artykułem 5 lit. c) i artykułami 2, 3 i 5 lit. e) (v) konwencji (Dz. U. z 1973 r. Nr 1, poz. 5).

Zgodnie z artykułem 20 ustęp 3 konwencji notyfikacja nabrała mocy w dniu jej otrzymania przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw trzydziestego dnia po złożeniu ich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

90

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 kwietnia 1979 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Drugim protokole dodatkowym do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonym w Lozannie dnia 5 lipca 1974 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że następujące państwa złożyły Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do Drugiego protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonego w Lozannie dnia 5 lipca 1974 r. (Dz. U. z 1978 r. Nr 12, poz. 51):

Libia	dnia 15 marca	1978 r.,
Chile	dnia 20 marca	1978 r.,
Czad	dnia 23 marca	1978 r.,
Salwador	dnia 19 kwietnia	1978 r.,
Arabska Republika Jemenu	dnia 26 maja	1978 r.,
Mauritius	dnia 11 września	1978 r.,

Tanzania	dnia 11 września	1978 r.,
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	: dnia 18 września	1978 r.,
Gabon	dnia 29 września	1978 r.,
Mozambik	dnia 2 października	1978 r.,
Finlandia	dnia 7 listopada	1978 r.,
Trynidad i Tobago	dnia 16 listopada	1978 r.,
Demokratyczna Republika Madagaskaru	: dnia 14 grudnia	1978 r.,
Irlandia	dnia 5 stycznia	1979 r.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

91

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 maja 1979 r.

dotyczące uczestnictwa szeregu państw w Konwencji w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 r., sporządzonej w Londynie dnia 20 października 1972 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem II Konwencji w sprawie międzynarodowych prze-

pisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 r., sporządzonej w Londynie dnia 20 października 1972 r. (Dz. U.